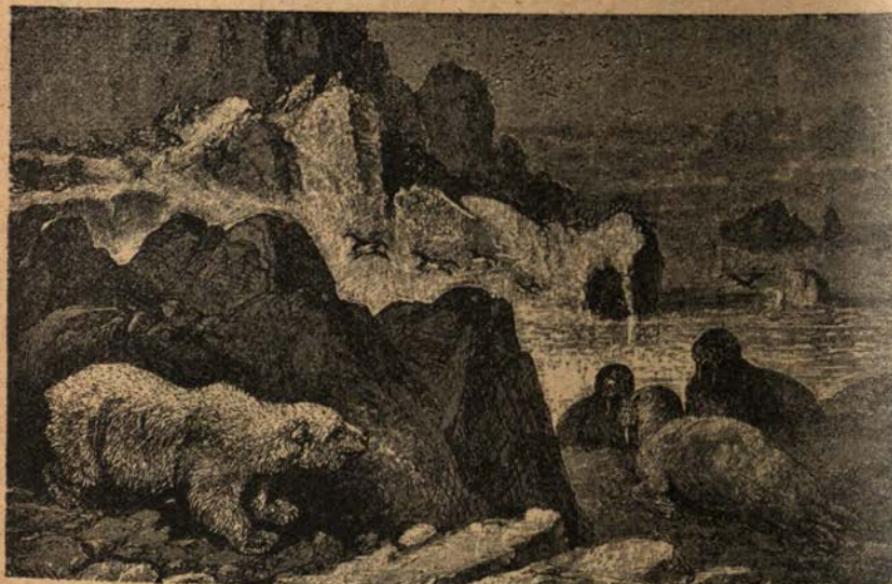

време на време си подига главата, озърта се насамънататъкъ. Въ този мигъ мечката се снишава и остава като закована на едно място. Тюленът, следът този огледъ, си слага главата върху леда и почва да дръме. Тогава хищникът отново почва да си влачи тялото и все повече и повече се приближава до жертвата си.

Бълата мечка се готови да нападне лежащите на бръгъ моржове и тюлени

Минаватъ нѣколко минути и тюленът е почти подъ носа на свирепия звѣръ. Мечката въ мигъ се изправя на краката си, прави две-три смѣли скакки и хваща въ лапитѣ си задрѣмалия тюленъ.

Дори тюленът и да сполучи да избѣга отъ лапитѣ на мечката, последната пакъ не се отчайва. Тя се доближава до бръгъ на морето, спушта се въ него и почва да плава. И какъ искусно плава! Но накъде ще плава и защо? Тя вече е забелязала, че на близкитѣ ледове лежи друго стадо тюлени. Къмъ тѣхъ тя плава бѣрзо, но твърде внимателно. Потапя си главата въ водата, плува така до известно разстояние, подава си гла-